

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชน ที่พิมพ์ในปี พ.ศ. 2549 ในด้านกลวิธีการประพันธ์ และคุณค่าของวรรณกรรม เพื่อให้การวิจัยล้ำเจ้าตาม วัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ วรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชน ประเภทบันเทิงคดี ที่จัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2549 ที่มีรูปแบบเป็นนวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น การ์ตูน และเกม รวมจำนวน 74 เรื่อง คือ มีเล่มเดียวจบ 72 เรื่อง 2 เล่มจบ 1 เรื่องและ 6 เล่มจบ 1 เรื่อง รวมทั้งหมด 80 เล่ม ซึ่งได้ คัดเลือกตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ศึกษาสำนักพิมพ์ที่จำหน่ายหนังสือด้านวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชนในปี พ.ศ. 2549 เพื่อสำรวจรายชื่อหนังสือว่ามีสำนักพิมพ์อะไรบ้าง
- 1.2 รวบรวมรายชื่อหนังสือที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจากหนังสือรายการหนังสือใหม่ ที่จัดพิมพ์ในแต่ละปีของสำนักพิมพ์ที่ศึกษา โดยการโทรศัพท์ติดต่อสำนักพิมพ์ เพื่อขอรายชื่อ หนังสือ

1.3 ศึกษาจากเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ที่ยังไม่ขึ้นบัญชีในระบบเพิ่มเติม จากหนังสือ รายการหนังสือใหม่ หรือบางสำนักพิมพ์ที่แนะนำให้คุณรู้รายชื่อหนังสือในเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์

1.4 ค้นคืนจากระบบอัตโนมัติของสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยบูรพา ในกรณีที่ สำนักหอสมุดมีบริการ โดยพิจารณาจากหัวเรื่องที่เกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเยาวชน วรรณกรรม สำหรับเด็ก วรรณกรรมเยาวชน และวรรณกรรมแปล เพื่อมาดำเนินการ

1.5 พิจารณาหนังสือที่จะเลือกจากชั้นหนังสือวรรณกรรมเยาวชนจากร้านหนังสือ ชีเอ็คบุ๊ค สุนีย์หนังสือจุฬา (มหาวิทยาลัยบูรพา) ร้านหนังสือนายอินทร์ ร้านปริ้นซ์บุ๊คส์ トイร์

ร้านหนังสือไทยวารี ร้านหนังสือดอกหญ้า เพื่อศึกษาว่ามีสำนักพิมพ์ใดที่มีการพิมพ์งานน่าอย่างต่อเนื่องและแพร่หลาย

1.6 นำสำนักพิมพ์ที่ได้ทั้งหมดมาพิจารณา ได้สำนักพิมพ์ 5 ชื่อ เมื่อจากศึกษาพบว่า สำนักพิมพ์ทั้ง 5 แห่ง มีการจัดพิมพ์หนังสือด้านวรรณกรรมสำหรับเยาวชนอย่างต่อเนื่องและแพร่หลาย จึงสุ่มแบบเจาะจงได้แก่ สำนักพิมพ์มิติชน สำนักพิมพ์เพรเวเยาวชน สำนักพิมพ์เพ็ท แอนด์ โอม สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ และสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์ รวมจำนวน 74 เรื่อง 80 เล่ม

2. พิจารณาตัวเล่นของหนังสือ โดยคำนีนการจากครุยละเอียดของหนังสือในเว็บไซต์ ของสำนักพิมพ์และพิจารณาตัวเล่นของหนังสือด้วยการอ่านข้อความ喻 ก คำนำ หน้ารองปกในช่วงจะบอกรายละเอียดทางวรรณานุกรม จะได้รายชื่อหนังสือที่จะต้องศึกษาจริงจำนวน 74 เรื่อง 80 เล่ม

รายชื่อวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชนที่พิมพ์ในปี พ.ศ. 2549 มีดังนี้

1. การพญากษัยของทอง ข้อมูลย่อ
2. เก็บเง้าหనุสุชีวิต เล่ม 1
3. เก็บเง้าหนุสุชีวิต เล่ม 2
4. เก็บเง้าหนุสุชีวิต เล่ม 3
5. เก็บเง้าหนุสุชีวิต เล่ม 4
6. เก็บเง้าหนุสุชีวิต เล่ม 5
7. เก็บเง้าหนุสุชีวิต เล่ม 6
8. เก้าอี้สารพัตเนก
9. เกิร์ลส์ ทู เคอร์ซ...เรสคิว เล่ม 3
10. เกิร์ลส์ ทู เคอร์ซ...เรสคิว เล่ม 4
11. ข้ามขอบฟ้าตามหาสรรษ
12. บุญทรัพย์พ่อนดเขาอัคคี
13. เขาวงกตสายของขวัญ
14. คิระ - คิระ งานระยับคั่งดวงดาว
15. คุโระ ฝากรหัวใจไว้ที่โรงเรียน
16. จิโร่ กับการเดินทางครั้งสุดท้าย
17. ฉุดจน (แห่งความโถคร้าย)
18. ฉู่ฉู่ ตอนฉู่ฉู่ยกบืนหมอบู
19. ชาลีล็อตต์ แมงมุมเพื่อนรัก
20. ชิโร่ คำวิงวอนของสุนัขคล่อง
21. ความแห่งชีวิต
22. เดเพอโร รักยิ่งใหญ่จากใจดวงเด็ก
23. เควิด หนีบุคชีวิต
24. เดอะเม็กเก่อพันธุ์อมตะ
25. ตามรอย...คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส
26. ตามรอย...เทพเจ้าอียิปต์
27. ตามรอย...อะลาดิน
28. ทอง มณฑลสองโลก
29. บันทึกมนต์มนต์
30. บ้านเกิดมันฝรั่ง
31. บ้านเล็กในป่าใหญ่
32. บีกิจอร์จ
33. ปีอมปราการมหาภัย
34. ปริศนาด้วงสีดำพัน
35. ปริศนาหินสีดำ
36. ป้าภูหาริย์แห่งมิตรภาพ
37. ป้าภูหาริย์แห่งเวลา
38. ปีงรักนอกรั้วบ้าน
39. ปีเตอร์แพน กับฝันร้ายแห่งไฟเวอร์แลนด์
40. ปีเตอร์กับนักจับความ
41. พระราชาแห่งกว่า
42. พันธมิตรแห่งรัตติกาล

43. พาล์มเมอร์ เด็กชายผู้วิ่งหนีวันเกิด
44. พี่น้องสี่ก่ารต
45. โพะจิ ค่านานสุนัขไปรษณีย์
46. มนตร์น้ำนมึก
47. น้ำแสนรู้
48. ม้าขาวแห่งเชนนอร์
49. มีเชิล ตอนปีรีศานมัลล็อกคี
50. มือสังหารแห่งรุ่งอรุณ
51. เรื่องน่ากลัวของโยโกะ
52. สามใบเตาอันโซชี
53. สามสายพญากั้ย ตอนกุญแจปีรีศาน
54. สามสายพญากั้ย ตอนใจกรรมสัตว์เลี้ยง
55. สามสายพญากั้ย ตอนใจจักรยาน
56. สามสายพญากั้ย ตอนแฟ้มมหาภัย
57. สามสายพญากั้ย ตอนปราสาทผีสิง
58. สามสายพญากั้ย ตอนปีรีศานโรคประหลาด
59. สามสายพญากั้ย ตอนสืบจากยะ
60. สามสายพญากั้ย ตอนลมม่านวันคริสต์มาส
61. สายเสือดมาตรฐาน
62. สาวน้อยยอดนักสืบกับคดีปีรีศาน ตอนตัวประกันดิสนีย์แลนด์
63. สีครูฟี
64. สู่เส้นทางมรณะ
65. หนุ่มน้อยยอดนักสืบกับคดีปีรีศาน ตอน ชุมทรัพย์สาบสูญแห่งชาติโอม่า
66. หนุ่มน้อยยอดนักสืบกับคดีปีรีศาน ตอน ฆาตกรรมบงродไฟ
67. หนุ่มน้อยยอดนักสืบกับคดีปีรีศาน ตอนผืนร้ายในแวนคูเวอร์
68. หนูอย่างมีบ้าน
69. หายนะก่อนปีคิกา
70. อبارัค : วันแห่งเวทมนตร์ คืนแห่งสังคมร้าย
71. อเล็กซ์ ไรเดอร์ สายลับนักเรียน ตอนภัยมหัศจรรย์
72. อเล็กซ์ ไรเดอร์ สายลับนักเรียน ตอนแผนพิฆาตอินทรี
73. อสูรกายแห่งหายนะ
74. อาร์เทอร์กับคำแนะนำจากนายทริช ตอนศิลามนตรา
75. เอราโกน
76. เอ็คเวิร์ต ทุเลน ตามหาหัวใจไก่สุกฟ้า
77. แองกัส : ปฐมนิเทศนานแห่งนักรบ
78. แรร์กับแก๊กคืนภัยหายนะ
79. โซ่ง โซ่ง เจ้าคุณเพื่อนชี้
80. ไอกี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึกเนื้อหาวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาหาข้อมูลในการกำหนดหัวข้อ และการสร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ศึกษาจากตำราเอกสาร และงานวิจัยดังนี้

ชุดみな สัจจานันท์ และคณะ. (2543). การพัฒนาเกณฑ์การประเมินค่าวัฒนธรรมไทย.

กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ.

ธัญญา สังขพันธุนันท์. (2539). วรรณกรรมวิจารณ์. กรุงเทพฯ: นาก.

รังสรรค์ สีมานันท์. (2536). การศึกษาวรรณกรรมไทยปัจจุบัน. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.

2. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์โดยนำข้อมูลในส่วนของการสร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์ และกำหนดหัวข้อเนื้อหาของวรรณกรรม มาทำเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของ หนังสือ มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือ

1.1 ชื่อเรื่อง

1.2 ผู้แต่ง

1.3 ผู้แปล

1.4 พิมพ์ครั้งที่/เมืองที่พิมพ์

1.5 สำนักพิมพ์

1.6 ราคา/หน้า

1.7 ISBN

1.8 ต้นฉบับเป็นภาษา/ประเทศ

1.9 หนังสือได้รับรางวัล

1.10 หมายเหตุ

ตอนที่ 2 ประเภทของวรรณกรรม

2.1 นวนิยาย

2.2 นิทาน

2.3 เรื่องถื้น

2.4 การ์ตูน

2.5 เกม

ตอนที่ 3 ลักษณะโครงเรื่องของหนังสือ

3.1 ตัวละครที่ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัว

3.2 แนวแฟนตาซี เนื้อธารมชาติและการผจญภัย

3.3 สภาพชีวิต การสะท้อนสังคม ชีวิตที่ดองดองต่อสู้คืนรุน

3.4 การสืบสาน สอบสวน ลึกลับ หาข้อเท็จจริง

3.5 ความรักและการคบเพื่อน

3.6 ความรักระหว่างหนุ่มสาว

3.7 ความรัก ความผูกพันระหว่างคนกับสัตว์

3.8 ดำเนิน ประวัติศาสตร์ที่สำคัญ
ตอนที่ 4 เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

4.1 กลวิธีการประพันธ์หนังสือวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชน

4.1.1 ด้านการเปิดเรื่อง

4.1.1.1 เปิดเรื่องโดยการบรรยาย

4.1.1.2 เปิดเรื่องโดยพรรณนา

4.1.1.3 เปิดเรื่องโดยใช้เทกโน สุภาษิต หรือข้อความที่คมคาย

4.1.1.4 เปิดเรื่องโดยการใช้บทสนทนา

4.1.2 ด้านการดำเนินเรื่อง

4.1.2.1 กลวิธีในการสร้างความขัดแย้ง

4.1.2.1.1 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์และสาเหตุภายนอก

4.1.2.1.2 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

4.1.2.1.3 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับความรู้สึกภายในใจของคนเอง

4.1.2.2 กลวิธีเกี่ยวกับผู้เล่าเรื่อง

4.1.2.2.1 ผู้เขียนเป็นผู้เล่า

4.1.2.2.2 บุรุษที่หนึ่งที่เป็นตัวเอกเป็นผู้เล่าเรื่อง

4.1.2.2.3 บุรุษที่หนึ่งซึ่งเป็นตัวละครองในเรื่องเป็นผู้เล่า

4.1.2.2.4 ผู้เขียน ในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์เป็นผู้เล่า

4.1.2.2.5 บุรุษที่หนึ่งที่เป็นตัวเอกเป็นผู้เล่าเรื่องของตัวเองด้วยวิธีกระแส

จิตประพรัตน์

4.1.2.3 กลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง

4.1.2.3.1 เล่าเรื่องตามลำดับปฏิทิน

4.1.2.3.2 เล่าเรื่องย้อนดัน

4.1.2.4 ด้านการปิดเรื่อง

4.1.2.4.1 ปิดเรื่องแบบเป็นจริงในชีวิต หรือให้แนวคิดอย่างใดอย่างหนึ่ง

แก้ผู้อ่าน

4.1.2.4.2 ปิดเรื่องแบบหวานชื่นหรือสุขสำเร็จในชีวิต

4.1.2.4.3 ปิดเรื่องแบบเศร้าโศกหรือผิดหวัง

4.1.2.4.4 ปิดเรื่องแบบขมวดหรือทึ่งท้าย

เต็ก

4.1.2.5 ค้านตัวละคร

4.1.2.5.1 ตัวละครแบบสมจริง

4.1.2.5.2 ตัวละครแบบอุดมคติ

4.1.2.5.3 ตัวละครแบบเหนือจริง

4.1.2.5.4 ตัวละครแบบบุคลาชิยฐาน

4.1.2.6 ค้านจาก

4.1.2.6.1 จากและบรรยายอาศัยเด็กคุ้นเคย

4.1.2.6.2 จากและบรรยายอาศัยสอดคล้องกลมกลืนกับเรื่อง

4.1.2.6.3 จากและบรรยายอาศัยช่วยเสริมความรู้และประสบการณ์ให้กับ

4.1.2.7 ค้านบทสนทนา

4.1.2.7.1 บทสนทนาที่ดำเนินเรื่องแทนการบรรยายของผู้เขียน

4.1.2.7.2 บทสนทนาที่แสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร

4.1.2.7.3 บทสนทนาที่สะท้อนบนธรรมเนียมประเพณี

4.1.2.7.4 บทสนทนาที่ให้ข้อคิดเตือนใจ

4.1.2.8 ด้านการใช้ภาษา

4.1.2.8.1 การใช้คำ

4.1.2.8.1.1 คำภาษาปาก

4.1.2.8.1.2 คำภาษาถิ่น

4.1.2.8.1.3 คำแสดงภาพ

4.1.2.8.1.4 คำแสดงอาการ

4.1.2.8.1.5 คำแสดงความรู้สึก

4.1.2.8.2 การใช้โวหารและภาพพจน์

4.1.2.8.2.1 บรรยายโวหาร

4.1.2.8.2.2 พรรณนาโวหาร

4.1.2.8.2.3 อุปมาโวหาร

4.1.2.8.2.4 เทคนาโวหาร

4.1.2.8.2.5 บุคลาชิยฐาน

4.2 คุณค่าของวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชน

4.2.1 คุณค่าด้านสาระ ความรู้

4.2.2 คุณค่าด้านความบันเทิง

4.2.3 คุณค่าด้านความคิด

4.2.4 คุณค่าด้านศีลธรรมและจรรโลงใจ

ตอนที่ 5 เนื้อเรื่องย่อ

3. ส่งแบบบันทึกเนื้อหาวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชนให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

จำนวน 3 คน ได้แก่

3.1 รองศาสตราจารย์เฉลิม พันธุ์สีดา อาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรวรรณ จิตเป็นชม คิม อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันออกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 อาจารย์อภิรักษ์ ชัยปัญหา อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการมาใช้เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขหัวข้อเนื้อหาที่จะนำไปเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชน จำนวน 74 เรื่อง 80 เล่ม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลทางบรรณานุกรมของหนังสือที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ถูกต้อง
2. อ่านตัวเล่มหนังสือเพื่อบันทึกข้อมูล โดยใช้แบบบันทึก 1 ชุด คือหนังสือ 1 เล่ม
3. จัดทำสาระสังเขปของหนังสือแต่ละเล่ม
4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมจากแบบบันทึกการวิเคราะห์วรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชนฯ วิเคราะห์จำนวน 80 ชุด โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ โดยนำเสนอในรูปของตารางและแผนภูมิวงกลมหรือแผนภูมิแท่ง